

Πειραιώς Σεραφεΐμ: Οι Άγιοι υπέμειναν τα μαρτύρια, όχι γιατί ήταν υπεράνθρωποι, αλλά γιατί ενισχύθηκαν από τη Χάρη του Θεού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφεΐμ, τελέστηκε το Σάββατο 26 και την Κυριακή 27 Ιουλίου 2024, η πανήγυρις του Ιερού Ναού Αγίου Παντελεήμονος, πολιούχου Δραπετσώνας.

Στον πανηγυρικό Εσπερινό χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφεΐμ, συγχοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου κ. Νήφωνος, βοηθού Επισκόπου και Πρωτοσυγκέλλου της τοπικής μας Εκκλησίας, ο οποίος κήρυξε και το Θείο Λόγο.

Χθες Κυριακή 27 Ιουλίου 2025 το πρωί, τελέστηκε διασυνταξιακή Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ, συλλειτουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου κ. Νήφωνος.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος, ο οποίος κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του, αναφερόμενος στην αποστολική παραίνεση και παρότρυνση του Παύλου προς τον Τιμόθεο «Σύ ουν κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού», σημείωσε ότι αυτή η παρότρυνση αρχικά φαίνεται παράδοξη, καθώς «δεν του εξαγγέλλει κάποιες μεγαλειώδεις και εξαιρετικές κατακτήσεις», αλλά «τον προτρέπει να αποδεχθεί κάθε είδους σκληρότητα, κάθε είδους δοκιμασία, κάθε είδους πόνο, κάθε είδους βάσανο». Το γεγονός αυτό, τόνισε ο Σεβασμιώτατος, δεν είναι σημείο αδυναμίας, αλλά ένδειξη γνησιότητας και αυθεντικής μαθητείας στον Χριστό. Όπως ο Χριστός διώχθηκε, έτσι και οι μαθητές Του θα αντιμετωπίσουν διωγμούς.

Στη συνέχεια κάνοντας λόγο για την Ευαγγελική περικοπή της ημέρας μίλησε για τη διαστροφή της αλήθειας από τους ανθρώπους, όταν ακόμη και τα θαύματα του Χριστού παρουσιάζονταν ως δαιμονικές ενέργειες. Επεσήμανε πως παρά τις συκοφαντίες και τον πόνο, οι Άγιοι υπέμειναν με πίστη, όχι γιατί ήταν

υπεράνθρωποι, αλλά γιατί ενισχύθηκαν από τη Χάρη του Θεού, δηλαδή την άκτιστη ενέργεια του Θεού, που ενδυναμώνει τον άνθρωπο να σηκώσει σταυρούς που αλλιώς δεν θα μπορούσε.

«Η διαστροφή της πραγματικότητας είναι η απόλυτη άρνηση της αληθείας», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος και συνέχισε: «Κακοπαθεί ο στρατιώτης του Χριστού, διότι μιμείται τον ίδιο τον Κύριο, ο οποίος ήρθε στον κόσμο όχι με τη βία, με την εξουσία, με την αυταρχικότητα ενός ηγέτου, ενός παντοδυνάμου Δημιουργού, ενός Κυρίου των πάντων, αλλά ως “πράος και ταπεινός τη καρδιά”». «Ακριβώς αυτό το γεγονός έρχεται να μας καταδείξει το γιατί οι Άγιοι υπέστησαν αυτά τα πολυώδυνα βάσανα, αυτά τα μαρτύρια, αυτή την τραγική και ανεπανάληπτη και μοναδική έκφραση της πίστεώς τους. Γιατί ακριβώς ο κόσμος που κυριερχείται από το κακό και το ψέμα, μισεί το φως».

«Οι Άγιοι δεν ήταν υπεράνθρωποι», πρόσθεσε, υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «το στοιχείο που τους κρατούσε δυνατούς, γενναίους, που τους έδινε τη δυνατότητα να υπομένουν αυτά τα βασανιστήρια» ήταν «η Χάρη, δηλαδή αυτή η ευλογία του Θεού, αυτή η δύναμη του Θεού, αυτή η μοναδική και ανεπανάληπτη και πανάχραντη ιδιότητά Του». Και συνέχισε: «Αυτό ακριβώς είναι η αιτία της δυνατότητας των Αγίων να υπομείνουν έως τέλος. Γιατί έτσι έπρεπε να βεβαιώσουν την πίστη τους. Ο Χριστός επάνω στον Σταυρό δεν ανέβηκε για λίγο και δεν προέφερε σβησμένα το “τετέλεσται” σαν θέατρο, αλλά, όπως λέει ο Παύλος, απέθανε για εμάς. Ήπие το ποτήριο έως το τέλος και έτσι οι μαθητές του Χριστού καλούνται να πουν το ίδιο ποτήριο έως το τέλος. Γιατί εάν συμπάσχομε με τον Χριστό, συνδοξαζόμεθα μαζί Του».

«Αυτή την αλήθεια έζησε στη ζωή Του και ο Άγιος Παντελεήμων, ο Ιατρός Παντολέων» που «απεκλήθη Παντελεήμων, για την πολύ του φιλανθρωπία, γιατί όπως όλοι οι Άγιοι στο πρόσωπο του κάθε ενός, έβλεπε τον Χριστό», είπε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, αναφερόμενος στον τιμώμενο Άγιο Παντελεήμονα.

Τόνισε πως «κάθε άνθρωπος για αυτόν, ήταν ένας Χριστός. Προσέφερε την ιατρική του τέχνη» «μαζί με την πνευματική του δύναμη, τη χάρη που αντλούσε από την κοινωνία του και την αγάπη του με τον Χριστό».

Στη συνέχεια αναφερόμενος στα πολυώδυνα μαρτύρια των Αγίων μας, επεσήμανε: «Όλοι οι Άγιοι κατόρθωσαν αυτά τα ακατόρθωτα και ανεπανάληπτα και υπερβατικά γεγονότα που μας εκπλήσσουν και δεν μπορούμε να τα κατανοήσουμε εύκολα, διότι είχαν τη Χάρη. Ο Κύριος μέσα στην καρδιά τους, διεργάζεται και τους προσέφερε, όχι μόνο τη θεραπεία του σώματος, αλλά τον έρωτα και τη δύναμη αυτής της πυρκαϊστού αγάπης Του. Ο Άγιος Παντελεήμων υπέστη

πολυώδυνα βάσανα, τρομακτικά και τελικά το μαρτύριο του αποκεφαλισμού, αλλά όλα τα υπέμεινε για την αγάπη του Χριστού που τον ενδυνάμωνε.

«Για αυτό και η Αγία του Κάρα την οποία προσκυνήσαμε και εδώ στον Πανίερο αυτό ναό του Πολιούχου της Δραπετσώνας μας, ευωδιάζει και μυρωβολεί και θαυματουργεί, γιατί μέσα στους Αγίους κατοικεί όλος ο Χριστός», πρόσθεσε, υπογραμμίζοντας, όμως, ότι «αυτή η Χάρη δεν είναι απροϋπόθετη. Προϋποθέτει την εκζήτησή της. Καλούμεθα να ζητήσουμε από τον Κύριο τη Χάρη, αλλά για να μας δοθεί πρέπει να είναι ειλικρινής αυτή η αίτηση, να είναι ολόθυμος, να είναι καρδιακή, να είναι γεμάτη με δύναμη και με ψυχική ορμή. Να ζητάμε αυτή τη χάρη».

«Ο Άγιος Παντελεήμων νίκησε, θριάμβευσε. Κακοπάθησε ως καλός στρατιώτης, γιατί η κακοπάθεια, ο διωγμός, το μαρτύριο είναι η απόδειξη της γνησιότητας και αυθεντικότητας των Αγίων», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως «πρέπει να είμαστε έτοιμοι για κάθε είδους δοκιμασία και την ίδια στιγμή να ζητούμε τη Χάρη, η οποία πλούσια μας δίδεται».

«Εύχομαι, να ζητούμε με επιμονή τη χάρη, η οποία προϋποθέτει, όπως είπαμε, γνησιότητα και αλήθεια. Καθαρότητα βίου». «Μετάνοια, ταπείνωση, εκζήτηση και απόφαση σταθερά να μιμηθούμε το Χριστό», είπε καταλήγοντας.

